

Pamiętając o przeszłości,
tworząc teraźniejszość,
z dumą i zapałem kroczyć
w przyszłość

1919 – 2019

100 lat

Szkoły Podstawowej
im. Jana Pawła II – Papieża Polaka
w Starym Lubotyniu

Pamiętając o przeszłości, tworząc teraźniejszość, z dumą i zapałem kroczyć w przyszłość

1919 -2019

100 lat

Szkoły Podstawowej
im. Jana Pawła II – Papieża Polaka
w Starym Lubotyniu

Autor tekstu: Bożena Wiesława Zaręba

Opracowanie redakcyjne: Bożena Wiesława Zaręba, Ewa Barbara Jasionowska

Zdjęcia pochodzą z kroniki szkoły oraz prywatnych zasobów nauczycieli:

Czesława Chmielewskiego, Alicji Głębockiej, Janiny i Józefa Młynarczyków,
Hanny Tyszka, Jadwigi Michalak oraz Bożeny Wiesławy Zaręba

Wydawca:

Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II – Papieża Polaka w Starym Lubotyniu
oraz
Urząd Gminy w Starym Lubotyniu

ISBN:

Projekt, opracowanie graficzne, skład i druk:

ul. Radzikowskiego 100J/51, 31-315 Kraków

tel. +48 12 353 01 68 / 505 503 315

e-mail: wydawnictwo@idgreklama.pl

www.idgreklama.pl

Stary Lubotyń 2019

*„Niechaj w pracy wychowawczej wszyscy zaangażowani w nią ludzie zarówno wierzący, jak poszukujący i niewierzący poczują się związani najpiękniejszym zadaniem – zadaniem cierpliwego i pełnego spokojnej mądrości ukazywania dojrzewającym ludziom **jak być człowiekiem naprawdę...**”*

(Karol Wojtyła)

*– motto misji Szkoły Podstawowej
im. Jana Pawła II – Papieża Polaka
w Starym Lubotyniu*

---

*W podziękowaniu tym, którzy tworzyli historię
naszej szkoły, swoim sercem, talentem,
zaangażowaniem i pracą przyczynili się do jej
rozwoju.*

Bożena Wiesława Zaręba – dyrektor szkoły

Wstęp

Każdy jubileusz skłania do zadumy i refleksji nad mijającym czasem. Stulecie szkoły to wydarzenie doniosłe, to młodość kilku pokoleń Polaków będąca okazją do wspomnień, które na zawsze pozostają w pamięci. Czas weryfikuje wspomnienia, dodaje im blasku, a dźwięk szkolnego dzwonka brzmi przyjaźnie, zawsze przywołując najpiękniejsze lata – lata dzieciństwa i młodości. Trudno być obojętnym wobec miejsca, w którym zostawiło się część swojego życia. Dotyczy to zarówno uczniów jak i nauczycieli. Każdy zakątek szkolnych korytarzy i klas lekcyjnych dzisiaj do nas przemawia, przypominając dawne chwile i wspomnienia, łączy przeszłość z teraźniejszością.

Jubileusz stulecia szkoły to najlepsza okazja do sięgnięcia w przeszłość, przywołania pamięci o zdarzeniach i o ludziach współtworzących historię, której jesteśmy spadkobiercami. To czas analizy i oceny dotychczasowych dokonań oraz inspiracja do dalszych, ambitnych przedsięwzięć na rzecz dobra wspólnego, najmłodszych mieszkańców gminy Stary Lubotyń oraz naszej szkolnej społeczności. Publikacja upamiętniająca ten wspaniały jubileusz niech zatrzyma w pamięci dokonania i wspomnienia z przeszłości oraz dostarczy licznych wzruszeń. Mamy nadzieję, że będzie ona miłą pamiątką, która przypomni chwile sprzed lat spędzone w naszej lubotyńskiej szkole.

Z historii Lubotyń

Początki Lubotyń sięgają XII wieku. Istnienie wsi potwierdza dokument wydany przez Konrada Mazowieckiego na przełomie XII/XIII wieku.¹ Nazwa wsi pochodzi od imienia Lubota.² Jednak wśród miejscowej ludności bardziej popularna jest legenda wskazująca pochodzenie nazwy wsi od słów „lubo tu mi”, wypowiedzianych podobno przez księcia mazowieckiego.

Lubotyń początkowo był wsią książęcą. Jednak początki rozwoju wsi wiążą się z zakonem cystersów w Czerwińsku. Początkowo należała do nich tylko wieś Koskowo, z czasem jednak powiększali oni swój majątek, otrzymując kolejne nadania od książąt mazowieckich. W ten sposób w ręce kanoników z Czerwińska trafił również Lubotyń, najprawdopodobniej w XIII lub XIV wieku, a na pewno przed końcem XV wieku.

W XII – XIII wieku tereny te były bardzo słabo zaludnione, o czym może świadczyć chociażby przynależność Lubotyń do parafii Zuzele nad Bugiem.³

1 *Zbiór ogólny przywilejów i wspominków mazowieckich*, tom I, Warszawa 1919, s. 344

2 *Nazwy miejscowe Polski*, pod red. K. Rymuta, Kraków 1996-2005, tom VI, s. 220

3 Kałaga J., *Dorzecze Orza w wiekach średnich*, Ostrołęka 1983, s. 5.

W XIII wieku okolice Lubotyń (podobnie jak większość okolicznych terenów) nękały liczne najazdy Jaćwingów, Rusinów i Litwinów. Cystersi, wykorzystując ten fakt, uzyskali od książąt mazowieckich kolejne przywileje i zwolnienia od podatków. Od 1365r. cystersi posiadali zezwolenie na lokowanie swoich wsi na prawie niemieckim. Uzyskali też zwolnienia podatkowe dla wsi już istniejących, jak i nowo zakładanych. Prawo niemieckie dla wsi zakonnych zostało potwierdzone w 1422 r. przez księcia Janusza I.⁴

Lubotyń uzyskał również wspomniane powyżej prawo niemieckie, co wiązało się z powstaniem samorządu wiejskiego oraz szybszym rozwojem wsi.

W XV wieku Lubotyń był już dobrze rozwiniętą wsią zakonną należącą do cystersów z Czerwińska. Już w 1480r. opat tego klasztoru uzyskał potwierdzenie posiadania młyna w Lubotyńcu, a dobra kanoników obejmowały wtedy również wieś: Lubotyń, Koskowo, Rząśnik, Turobin.⁵

W 1497r. w Lubotyńcu został ufundowany kościół przez opata klasztoru w Czerwińsku Rafała, a w 1501r., ze względu na zwiększającą się liczbę wsi i ludności, została przy nim utworzona parafia.⁶

Lubotyń był wsią klasztorną. Drewniany kościół, pochodzący z przełomu XV/XVI wieku został rozebrany lub spalił się na początku XVII wieku, a na jego miejscu w 1621r. postawiono nowy drewniany kościół. Kościół ten istniał do końca XIX w.⁷ Ponadto na początku XIX wieku cystersi ufundowali również w Lubotyńcu drewnianą kaplicę cmentarną pod wezwaniem św. Rocha.

Lubotyń należał do dóbr klasztornych cystersów w Czerwińsku aż do 1819 roku, kiedy za zgodą arcybiskupa warszawskiego dokonano kasaty zakonu, a jego dobra zostały przejęte przez skarb państwa. Zarząd nad nimi przejęła Komisja Skarbu Królestwa Polskiego.

Słownik geograficzny Królestwa Polskiego podaje, że w 1827 r. w Lubotyńcu było 195 mieszkańców i 22 domy.⁸ Do 1864r. Lubotyń był wsią rządową. Zgodnie z ukazem carskim z 1864r. przeprowadzono uwłaszczenie chłopów. Natomiast miejscowy folwark pozostał jeszcze przez pewien czas, jako dobra rządowe.

W 1867 r. utworzono gminę w Lubotyńcu. Wieś Lubotyń była siedzibą urzędu gminy. W Lubotyńcu istniała również 1-klasowa szkoła elementarna. Gmina Lubotyń aż do 1915 roku należała do powiatu łomżyńskiego w guberni łomżyńskiej.

W 1884r. w Lubotyńcu zamieszkiwało już 241 mieszkańców, a obszar ziemi wynosił 2640 mórg. Natomiast całą gminę zamieszkiwało 3649 mieszkańców, a obszar gminy zajmował 10691 mórg. Mieszkańcy gminy podlegali sądowi gminnemu, który miał swą siedzibę w Śniadowie. Stacja pocztowa miała swą siedzibę w Ostrowi. Słownik geograficzny podaje, że w całej gminie był jeden młyn i pięć wiatraków.⁹

---

4 *Dzieje klasztoru w Czerwińsku*, pod red. E. Olbromskiego, Lublin 1997, s. 19-21.

5 Brodzicki C., *Ziemia Łomżyńska do 1529 roku*, Warszawa 1999, s.21

6 *Katalog zabytków sztuki w Polsce*, tom X, z. 12, s.12

7 <http://www.kuria.lomza.pl/index.php?wiad=229>

8 *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*, t. V, s. 448.

9 Tamże, s.448

Pod koniec XIX wieku rozparcelowano pozostałe majątki rządowe. Wtedy też utworzono nowe wsie Lubotyń Włóki i Lubotyń Morgi.

Na podstawie „Pamiętnych księzek guberni łomżyńskiej” można ustalić, że funkcje wójta gminy Lubotyń pełnili: od 1875 do 1896r – Jakub Głębocki, a w latach 1911 – 1912 – Leonard Wojsz, w roku 1914 zaś Szymon Hryniewicz.

W czasach II Rzeczypospolitej gmina Lubotyń należała do powiatu łomżyńskiego i województwa białostockiego. Spis powszechny z 1921r. podaje, że we wsi Lubotyń było 47 domów i 411 mieszkańców. We wsi mieszkało 359 osób narodowości polskiej, 44 żydowskiej i 8 rosyjskiej. Jeżeli zaś chodzi o wyznanie, to we wsi mieszkało 337 katolików, 60 żydów, 8 prawosławnych i 6 ewangelików.¹⁰ Natomiast gmina Lubotyń składała się z 24 miejscowości, liczyła 660 domów mieszkalnych i 4176 mieszkańców.¹¹ Nie należały do niej miejscowości Sulęcín Szlachecki, Sulęcín Włóściański oraz Grądziki, które należały do powiatu ostrowskiego.

W okresie międzywojennym w Lubotyniu działała spółdzielnia „Jedność”. Kowalem w tym czasie w Lubotyniu był B. Boćkowski, murarzem S. Świetlicki. Piwiarnie w Lubotyniu prowadzili F. Kuczyński i M. Skała, a sklepy spożywcze K. Krajewski i A. Zbenowicz. Wiatraki były natomiast własnością T. Ratowicza i M. Skały.¹² Ponadto w gminie działały dwie straże pożarne i jeden oddział Związku Strzeleckiego.¹³

W 1919 roku w Lubotyniu powstała również 2-klasowa szkoła podstawowa, przekształcona następnie w szkołę pięcioklasową. Ponadto na terenie gminy istniały szkoły:

2 – Klasowa Szkoła w Gniazdowie /od 1922 r./

1 – Klasowa Szkoła w Koskowie /od 1922 r./

2 – Klasowa Szkoła w Podbielu /od 1922 r./

2 – Klasowa Szkoła w Rogowie /w l. 1922 – 1930/

2 – Klasowa Szkoła w Rząśniku /od 1919 r./

Wójtem gminy od 1930 roku był Aleksander Paszynin.

W okresie II wojny światowej gmina znalazła się pod okupacją radziecką, faktycznie została wcielona do Zachodniej Białorusi w ramach ZSRR. W dniu 22 X 1939 r. przeprowadzono tu nawet wybory do Zgromadzenia Ludowego Zachodniej Białorusi. W wyniku kolejnych decyzji Lubotyń wraz z 15 wsiami został włączony do rejonu śniadowskiego, a w Lubotyniu ustanowiono siedzibę sielsowietu czyli sowieckiego komitetu wiejskiego.¹⁴ W 1941r. po zajęciu tego terenu Niemcy przywrócili stary podział administracyjny. W Lubotyniu zorganizowano też posterunek żandarmerii. 25 VIII 1944 r. Lubotyń ponownie zajęły wojska radzieckie.

---

10 Skorowidz miejscowości Rzeczypospolitej Polskiej opracowany na podstawie wyników pierwszego powszechnego spisu ludności z dnia 30 IX 1921 roku, województwo podlaskie, Warszawa 1925, s.52.

11 Dzieje samorządu i administracji w gminie Stary Lubotyń w latach 1864 – 1990., s.15.

12 <http://www.lubotyn.pl/userfiles/docs/historia.pdf>

13 Dzieje samorządu i administracji w gminie Stary Lubotyń w latach 1864-1990, s. 17.

14 Tamże, s.21.

W okresie powojennym wybrano gminne rady narodowe. Gminą kierował zarząd gminy na czele z wójtem. W 1947 roku na czele Gminnej Rady Narodowej stał Franciszek Gumkowski.¹⁵ W źródłach nie zachowała się informacja, o tym kto był pierwszym powojennym wójtem, ale z opowieści starszych mieszkańców wynika, że funkcję tę pełnił p. Lendzioszek. W 1947r. funkcję wójta gminy piastował Jan Nowacki z Lubotyńia Morgi, a podwójcim był Antoni Tyszka z Podbiela.¹⁶ Funkcję sekretarza gminy pełnił Hipolit Ogrodnik, który pracował w urzędzie od 1945r. Wiadomo też, że funkcję sekretarza piastował już przed wybuchem wojny.

W 1948 r. miał miejsce napad podziemia niepodległościowego na Urząd Gminy, w wyniku którego zniszczono wiele dokumentów i ksiąg podatkowych.¹⁷ Władze gminne dobrze współpracowały z parafią, wypożyczając chociażby 20 tys. cegieł na odbudowę miejscowego kościoła, co też nie było dobrze widziane w powiecie. Władze powiatowe zgłaszały wiele zastrzeżeń do wójta i władz gminy, ponieważ nie byli oni zwolennikami nowego porządku. Przeprowadzono więc wymianę „starych” członków rady na „nowych” przychylnych nowym władzom. Po inspekcji gminy zleconej przez władze powiatowe w Łomży na temat szkolnictwa napisano krótką notatkę: „ Na terenie gminy znajduje się 5 szkół w tym dwa budynki własne, a wynajmuje się 3 izby. We wszystkich budynkach znajduje się 12 klas, do których uczęszcza 670 dzieci. Stosunek gminy wg oświadczenia kierownika szkoły w kierunku oświaty jest dobry.”¹⁸ Natomiast z zachowanych akt gminy wynika, że w gminie było 5 szkół powszechnych z 25 klasami i 1027 dzieci w tym 2 szkoły czteroklasowe, 2 szkoły sześcioklasowe i jedna siedmioklasowa, a głównym problemem wszystkich szkół był brak lokali szkolnych i odpowiedniego sprzętu.¹⁹ W 1948 roku kierownikiem szkoły był Wojciech Majewski. Natomiast budynek szkolny w Lubotyńiu został kupiony od Skarbu Państwa w 1923 roku wraz z parcelą wydzieloną z dawnego majątku Lubotyń i w nim przed wojną mieściła się szkoła. Natomiast po wojnie budynek ten był w opłakanym stanie, a ponadto został zajęty przez osoby prywatne, w związku z czym władze gminne postanowiły go sprzedać, a pieniądze przeznaczyć na remont Zarządu Gminy.²⁰ W 1950 roku usunięto wójta J. Nowackiego, a na jego miejsce powołano Stanisława Terlikowskiego z Rząśnika. W gminie, podobnie jak w całym kraju, trwała akcja wypierania kułaków. Synów kułaków wysyłano do karnych jednostek wojskowych lub do pracy w kopalni. Często też zmuszano chłopów do wstępowania do spółdzielni, nakładano też na nich wiele podatków i obowiązkowych kontyngentów. W wyniku zmian wymieniono również sekretarza. Funkcję wcześniej piastowaną przez H. Ogrodnika objął Stanisław Grabowski, a po roku zastąpił go Józef Podbielski.

Na przełomie lat 40- i 50-tych w gminie prowadzono akcję walki z analfabetyzmem, a w gminie znaleziono 147 analfabetów. Prowadzono dla nich

---

15 Tamże, s.26.

16 Tamże, s.26.

17 Dzieje samorządu i administracji w gminie Stary Lubotyń w latach 1864 – 1990, s. 26

18 Tamże, s. 28.

19 Tamże, s. 29-30.

20 Tamże, s.30.

kursy, które zakończyły się egzaminem. Niektórych nie objęto kursami ze względu na wiek i brak pomyślnych rokowań na zdanie egzaminu.²¹

Zgodnie z ówczesną polityką w 1950 roku rozwiązano samorzady gminne, w tym organy wykonawcze – wójta i zarząd oraz rady gromadzkie, a ich kompetencje przejęły rady narodowe.

Gmina Lubotyń aż do 1954r. należała do powiatu łomżyńskiego i województwa białostockiego. W 1954 roku utworzono gromadę w Lubotyniu Starym z siedzibą Gromadzkiej Rady Narodowej jako najmniejszą jednostkę podziału administracyjnego.²² Podobne gromady utworzono również w Gniazdowie, Podbielu, Turobinie i Sulęcinnie. W skład gromady lubońskiej weszły następujące wsie: Lubotyń Stary, Lubotyń Morgi, Chmielewo, Świerże, Klimonty, Lubotyń Włóki, Lubotyń Kolonie i Turobin Brzozowa. 13 XI 1954r. gromada lubotyńska weszła w skład nowo utworzonego powiatu zambrowskiego. Natomiast w 1957 roku gromada Lubotyń Stary została przeniesiona do powiatu ostrowskiego w województwie warszawskim. W 1959r. zlikwidowano gromadę Gniazdowo i włączono do gromady Lubotyń. Do tego czasu istniała również gromada Podbiele, której większość włączono do Lubotynia, a Stryjki dołączono do gromady Szumowo w powiecie zambrowskim. Gromada Sulęcinn należała do powiatu ostrowskiego, a przetrwała do końca 1961r. Najkrócej, bo tylko w latach 1954 – 1957 istniała gromada Turobin, którą też włączono w skład gromady lubotyńskiej. Gromada lubotyńska przetrwała aż do końca 1972r. Od 1 stycznia 1973r. w ramach kolejnej reformy gminnej reaktywowano gminę Stary Lubotyń. Na nowo powołano też urząd gminy, na czele którego stanął naczelnik powoływany przez wojewodę. Pierwszym naczelnikiem został Kazimierz Radwański, a sekretarzem urzędu gminy została Danuta Zaręba. Obok tego działały Gminne Rady Narodowe. Pierwszym przewodniczącym GRN w 1973r. został Zenobiusz Kocielski. W 1979r. nowym naczelnikiem gminy został Antoni Zalewski. Przewodniczącym GRN została zaś Barbara Mikołajczyk, pełniąc jednocześnie funkcję I sekretarza Komitetu Gminnego PZPR. W 1981r. funkcję przewodniczącego GRN objął Czesław Chmielewski, a w 1983 został naczelnikiem gminy Lubotyń. Przewodniczącym GRN został Antoni Staniaszek. W 1985 obowiązki naczelnika przejęła Danuta Zaręba, a następnie Cezary Milik zaproponowany na to stanowisko przez wojewodę ostrołęckiego. W 1990 roku weszła w życie ustawa o samorządzie gminnym. Pierwszym wójtem w demokratycznej Polsce w gminie Stary Lubotyń został Walenty Podbielski. Stanowisko po nim objął Tadeusz Legacki. Od 2002 r. funkcję wójta gminy pełni Ireneusz Gumkowski.

---

21 Tamże, s.31.

22 Uchwała Nr 18/V Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 4 października 1954 r. w sprawie podziału na gromady powiatu łomżyńskiego; w ramach Zarządzenia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 30 listopada 1954 r. w sprawie ogłoszenia uchwał Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 4 października 1954 r., dotyczących reformy podziału administracyjnego wsi (Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 2 grudnia 1954 r., Nr. 10, Poz. 49)

Z historii szkoły

rganizacja szkoły na przestrzeni lat:

- 1776 – 1866 – szkoła parafialna
- 1866 – 1918 – jednoklasowa szkoła elementarna
- 1919 – 1939 – dwuklasowa (a później pięcioklasowa) szkoła powszechna
- 1946 – 1965 – siedmioklasowa szkoła podstawowa
- 1966 – 1998 – ośmioklasowa szkoła podstawowa
- 1999 – 2016 – sześcioklasowa szkoła podstawowa
- od 2017 – ośmioklasowa szkoła podstawowa

Pierwsze szkoły zwane parafialnymi tworzone przy kościołach. Komisja Edukacji Narodowej utrzymała ten system i poddała nauczanie kontroli państwa. Do 1815 r. szkolnictwo podlegało Komisji Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Pierwsze wzmianki o szkole elementarnej w Lubotyniu pochodzą z 1827 r. Wcześniej istniała jedynie przy miejscowym kościele szkółka parafialna, w której nauczał organista tutejszej parafii. Zajęcia odbywały się w starym, wynajętym budynku.

Wiadomo, że szkoła istniała również w okresie zaborów. Dokładniejsze dane dotyczą okresu po upadku powstania styczniowego. W latach 1868 – 1914 w Lubotyniu istniała 1-klasowa szkoła rządowa. Uczył w niej jeden nauczyciel, a językiem wykładowym był język rosyjski.

Na podstawie „Pamiętnych książek guberni łomżyńskiej” można ustalić nazwiska nauczycieli pracujących w lubotyńskiej szkole.²³ Byli to: Ambroziewicz Wincenty (1868), Dąbrowski Stefan (1868 – 1870), Wojsław Makary (1870 – 1871), Nasierowski Franciszek (1871 – 1873), Przedpelski Marian (1873 – 1874), Grabowski Lucjan (1874 – 1875), Wojniewski Semen (1875), Nawrocki Lucjan (1875), Sziler Adolf (1875 – 1876), Radziszewski Maciej (1876), Pobel Maciej (1876 – 1877), Iżycki Edward (1877 – 1878), Szyczkus Józef (1878),

Karpiński Józef (1878 – 1880), Garbowski Leon (1880 – 1885), Hrynkiewicz Semen (1885 – 1890), Wernic Jan (1891), Hrynkiewicz Semen (1892 – 1896), Tot Leoncjusz (1896), Kwiesielewicz Józef (1897 – 1903), Klepacki Franciszek (1903 – 1914). Niektórzy z tych nauczycieli byli bardzo krótko związani z lubotyńską szkołą, gdyż nie odpowiadali politycznie władzom guberni, nazbyt „zaprzyjaźniając się” z miejscową ludnością.

Uczniowie z Lubotynia w niewielkim zakresie wzięli również udział w strajkach szkolnych w 1907 roku i walczyli o wprowadzenie języka polskiego do szkół. Brak jest niestety informacji na temat działania szkoły w okresie I wojny światowej. Kierownikiem szkoły w latach 1914 - 1917 był Adam Białuk.²⁴

Z okresu niepodległej Polski pierwsze informacje o szkole w Starym Lubotyniu pochodzą z 1919 roku. W okresie międzywojennym istniała tu najpierw powszechna

23 B. Zaręba, Nauczyciele szkół elementarnych w guberni łomżyńskiej w latach 1866 – 1918 – praca magisterska, 1993

24 Monografia Lubotynia, Monika Zaręba, s. 34.

szkoła dwuklasowa (1919), a później pięcioklasowa (od 1920). Początkowo nauka odbywała się w wynajętych domach prywatnych, później zajęcia przeniesiono do wyremontowanego budynku drewnianego (niedawny SKR). W okresie wojny budynek uległ zniszczeniu.

Po odzyskaniu niepodległości w latach 1920-1921 szkołą kierował p. Ruszel. W tym okresie w lubotyńskiej szkole pracowało już trzech nauczycieli. Kolejnymi kierownikami szkoły byli: p. Piórkowski 1921 - 1922 r., Górecki Józef 1923 - 1933 r., p. Sopacko 1933 - 1934 r. Ostatnim kierownikiem Szkoły Powszechnej w Lubotyniu do chwili wybuchu II wojny światowej był Jan Kucio, oficer rezerwy Wojska Polskiego.²⁵

„W czasie okupacji hitlerowskiej również nauczyciele włączyli się do walki z najeźdźcą. Pedagodzy, bez wyposażenia w pomoce naukowe i podręczniki szkolne, bez lokali, wynagrodzenia, podjęli pracę w tajnych kompletach nauczania. Kształcili i wychowywali młode pokolenie, które brało żywy udział w ruchu oporu. Oprócz tego nauczyciele brali bezpośredni udział w walce z wrogiem, walcząc jako żołnierze Września 1939 r., Armii Krajowej, na różnych frontach II wojny światowej oraz organizując ruch podziemny”²⁶

Po II wojnie światowej wznowiono naukę w istniejących szkołach, a w ponadto utworzono szkołę w Kosewie. Były to szkoły 7 – klasowe. Kolejnymi kierownikami szkoły w Lubotyniu byli: Zofia Radwańska, Wojciech Majewski, Stanisław Kurpiewski, Kalina Kościuch, Barbara Kulesza.

Do 1958 r. szkoła mieściła się w starym budynku, który został rozebrany z powodu złego stanu technicznego. Szkołę przeniesiono do budynku wybudowanego podczas wojny przez wojska radzieckie.²⁷ Kwestią budowy nowej szkoły w Lubotyniu

25 Tamże, s.34

26 Tamże,, s.25

27 Tamże, s. 35

zajmowała się również GRN, gdyż „Dotychczasowy budynek, w którym mieści się lokal szkolny, rozsypuje się i grozi niebezpieczeństwem dzieciom i nie nadaje się do użytku.”²⁸ Od 1960 roku kierownikiem szkoły był Czesław Chmielewski. Wraz z nim pracowali: Karolina Popławska, Regina Kamieniecka, Cecylia Szadkowska, Jadwiga Głosek i Józef Popławski.

W roku szkolnym 1965/1966 w szkole nauczycielami byli: Chmielewska Jadwiga, Kamieniecka Regina, Kossakowska Alfreda, Szadkowska Cecylia, Prosińska Lucyna.

W 1966 r. wprowadzono także 8 klasę. Do 1966 r. zajęcia odbywały się w starym drewnianym budynku tzw. starej gminy. A w 1967 r. naukę przeniesiono do nowego murowanego budynku, który wybudowano dzięki dużemu zaangażowaniu ówczesnego kierownika Czesława Chmielewskiego oraz pomocy Komitetu Rozbudowy Szkoły na czele z Mieczysławem Szadkowskim i wsparciu przewodniczącego Rady Państwa Bolesława Podedwornego, który nawet osobiście

---

28 Dzieje samorządu i administracji w gminie Stary Lubotyń w latach 1864 – 1990, s. 59.

uczestniczył w uroczystości otwarcia szkoły. Uroczystości otwarcia nowej szkoły miały bardzo podniosły charakter, a wzięli w nich udział liczni przedstawiciele władz gminnych, powiatowych, wiceminister oświaty i wychowania oraz licznie przybyli mieszkańcy gminy. Wkrótce przy szkole wybudowano również budynek mieszkalny dla nauczycieli, w którym były 3 mieszkania.

W roku szkolnym 1966/67 do wcześniej zatrudnionej kadry nauczycielskiej dołączyli: Tyszko Hanna, Wróblewska Irena, Wróbel Stanisław i Lipski Stefan, a odeszła Prosińska Lucyna. Ponadto w roku szkolnym 1971/72 do lubotyńskiej kadry nauczycielskiej dołączyła Janina Jankowska.

W 1972 roku w gromadzie funkcjonowało 6 szkół podstawowych, w tym 4 szkoły ośmioklasowe i 2 szkoły czteroklasowe. Ponadto w Lubotyniu istniała Szkoła Przysposobienia Rolniczego.

W 1972 roku do lubotyńskiej szkoły uczęszczało 290 uczniów. Szkoła posiadała salę gimnastyczną, a na placu wokół szkoły urządzono liczne boiska, na których często organizowano rozgrywki sportowe LZS-ów. Szkoła nie posiadała w tym okresie wykwalifikowanej kadry wuefistów.²⁹

---

29 Tamże, s.71.

W 1973 r. w Lubotyniu utworzono Zbiorczą Szkołę Gminną. Zaś szkoły w Gniazdowie, Kosewie, Koskowie, Podbielu i Rzaśniku przemianowano na punkty filialne. Wkrótce zlikwidowano też szkołę w Kosewie. Dyrektorem szkoły został Czesław Chmielewski, a jego zastępcami: Kocielski Zenobiusz (dotychczasowy kierownik szkoły w Rzaśniku), Długołęcki Jan (dotychczasowy kierownik szkoły w Gniazdowie), a ponadto w szkole nauczali: Radwańska Halina, Chmielewska Jadwiga, Młynarczyk Józef, Tyszko Hanna, Jasionek Halina, Szadkowska Cecylia, Zaorska Irena, Długołęcka Janina, Morawski Stanisław (dotychczasowy kierownik szkoły w Podbielu) – kierownik świetlicy, Młynarczyk Janina, Kossakowska Alfreda, Kamieniecka Regina, Bień Maria, Jankowska – Piędiak Janina. W roku szkolnym 1974/75 pracę w świetlicy szkolnej w Lubotyniu rozpoczęła Barbara Ciok. Większe zmiany nastąpiły w kolejnych latach szkolnych, kiedy grupa starszych nauczycieli odeszła na emeryturę, a inni przeszli do szkół filialnych lub zmienili miejsce pracy. W 1978/79 roku szkolnym zatrudniono nowych nauczycieli: Marię Dzikowską, Alicję Głębocką, Jadwigę Litwa, Jadwigę Michalak, Krystynę Mierzejewską, Jadwigę Rakowską, Wiesława Pękse, Mirosławę Sikorę i Marię Zarębę, a rok później Krystynę Gumkowską i Władysława Pasztaleńca.

W szkole zorganizowano też stołówkę szkolną.

Ze względu na zwiększoną liczbę uczniów pogorszyły się warunki nauczania, gdyż zaczęło brakować klas lekcyjnych, a i te istniejące nie były dostosowane do tak licznych klas. Z tych względów salę gimnastyczną podzielono na 2 sale lekcyjne. Klasy były bardzo liczne, ponad trzydziestu uczniów w każdej. Zajęcia z wychowania fizycznego prowadzono na boisku szkolnym lub szkolnym korytarzu.

Według danych z 1984 w Starym Lubotyniu istniało 2-oddziałowe przedszkole, do którego uczęszczało 47 dzieci pięcio- i sześciolletnich. Ponadto przy szkołach podstawowych zorganizowano oddziały przedszkolne, do których uczęszczało 65 dzieci.³⁰ W tym okresie w gminie istniała Zbiorcza Szkoła Gminna w Starym Lubotyniu, 8-klasowa szkoła w Sulęcinie i 4 punkty filialne w Gniazdowie, Koskowie, Podbielu i Rzańniku podległe Zbiorczej Szkole Gminnej w Starym Lubotyniu. W szkołach w gminie Stary Lubotyń uczyło 48 nauczycieli, w tym tylko 5 osób z wykształceniem wyższym magisterskim i 5 z wyższym zawodowym. W Starym Lubotyniu istniała również Zasadnicza Szkoła Rolnicza w wynajętym prywatnym budynku.³¹

---

30 Tamże, s. 98

31 Tamże, s.98.

Przy szkole działały drużyna zuchowa i harcerska oraz liczne organizacje. Wśród młodzieży popularna była Młodzieżowa Drużyna Pożarnicza zorganizowana przez Zenobiusza Kocielskiego – wicedyrektora szkoły i Komendanta Gminnego OSP.

W początkach istnienia lubotyńskiej oświaty nauczaniem było objętych zaledwie kilkanaście dzieci. W 1820 roku do szkoły uczęszczało zaledwie 16 dzieci, w 1870 r. – 34, a w 1919 r. – 60.³² Z biegiem lat zwiększał się odsetek dzieci uczęszczających do szkoły w Lubotyniu. W 1922 r. do szkoły uczęszczało 173 uczniów, w 1923 r. – 263, w 1924 r. – 180, w 1925 r. – 263, a w 1930 r. w szkole uczyło się 298 uczniów.³³ Po II wojnie światowej spadła liczba dzieci uczęszczających do szkoły. W 1948 r. było to 113 dzieci, a w 1954 r. – 221. Na podstawie dokumentacji szkoły można stwierdzić, że w kolejnych latach liczba uczniów ulegała dużym wahaniom: 1966 r. – 227, 1972 r. – 175, 1974 r. – 310, 1979 r. – 375, 1990 r. – 332, 2000 r. – 229, 2010 r. – 220, 2019 r. – 345.³⁴

Od 1980 roku funkcję dyrektora szkoły sprawował Wiesław Pęksa. W 1986 roku dyrektorem szkoły został Józef Młynarczyk. Szkoła miała trudności lokalowe, gdyż brakowało klas lekcyjnych, więc niektóre oddziały miały zajęcia w budynku dawnej „agronomówki”.

W latach dziewięćdziesiątych dzięki inicjatywie władz gminy oraz ówczesnego dyrektora szkoły – Józefa Młynarczyka prowadzono rozbudowę szkoły. W 1996 roku dobudowano nową część z sześcioma salami lekcyjnymi oraz przeprowadzono remont kotłowni i zmieniono sposób ogrzewania szkoły z węglowego na ogrzewanie olejem opałowym. W 1998 roku dobudowano natomiast salę gimnastyczną wraz z zapleczem i nadbudową, w której znajdują się trzy sale lekcyjne. Swoją rolę w rozbudowę szkoły wniosło również społeczeństwo całej gminy, wykupując cegielki rozprowadzane przez Społeczny Komitet Rozbudowy Szkoły w Starym Lubotyniu. W akcji rozprowadzania cegiełek aktywnie uczestniczyli nauczyciele szkoły.

Po likwidacji przedszkola w Starym Lubotyniu przez władze gminy, przy lubotyńskiej szkole zorganizowano oddziały przedszkolne, do których uczęszczały dzieci objęte wychowaniem przedszkolnym.

W 1999 roku w wyniku reformy szkolnictwa Szkołę Podstawową w Starym Lubotyniu zmieniono na 6-klasową, a ponadto wyodrębniono trzyletnie Publiczne Gimnazjum w Starym Lubotyniu. Zostały też zlikwidowane szkoły filialne w Koskowie i Rzańniku.

W 2004 roku, po odejściu p. Józefa Młynarczyka na emeryturę, dyrektorem szkoły została Bożena Wiesława Zaręba i pełni tę funkcję nadal. Ponadto w 2017 roku na wicedyrektora szkoły powołano p. Ewę Barbarę Jasionowską.

---

32 W. Jemielity, *Szkolnictwo w Guberni Łomżyńskiej*, Warszawa 1994, s. 58.

33 W. Jemielity, *Szkoły podstawowe w województwie białostockim w latach 1919 – 1930*, Łomża 1991, s. 39.

34 Ustalono na podstawie protokołów Rady Pedagogicznej Szkoły Podstawowej w Starym Lubotyniu.

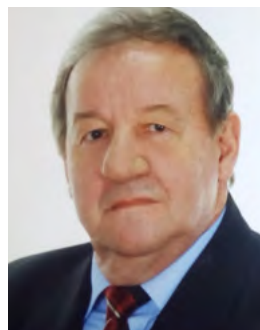
Dyrektorzy (kierownicy) szkoły:

1960 – 1980
Czesław Chmielewski

1980 – 1986
Wiesław Pęksa

1986 – 2004
Józef Młynarczyk

2004 – nadal
Bożena Wiesława Zaręba

Od 2017 – nadal
wicedyrektor
Ewa Barbara Jasionowska

W latach 1980 – 2019 nauczycielami w lubotyńskiej szkole byli: Bazylak Tatiana, Bazyluk (Litwa) Maria, Bębenek Tomasz, Bocian Magdalena, Borowa (Jastrzębska) Urszula, Budniak Agnieszka, Bułatowicz Janina, Buza Jolanta, Chmielewska Jadwiga, Chmielewska (Sikora) Mirosława, Chmielewski Czesław, ks. Dworakowski Janusz, Dzieniszewska Aneta, Glińska (Paszczyk) Dorota, Głębocka Alicja, Grabińska Krystyna, ks. Gromadzki Witold, Gumkowska Krystyna, ks. Idźkowski Robert, Ilyushyk Oksana, Jaroszevska Dorota, Jasionek (Tyszka) Magdalena, Jasionek Małgorzata, Jasionowska Beata, Jasionowska Ewa, Jastrzębska Elżbieta, Jastrzębska Marlena, ks. Karwowski Henryk, Klec Anna, Kocielska (Jastrzębska) Dorota, Kocielski Antoni, Kocielski Zenobiusz, Kolankowska (Zawadzka) Wiesława, Kosiorek Teresa, Kośnik Paulina, Kowalczyk Małgorzata, Kowalczyk Zofia, Kozikowska Halina, Kozikowska Irena, Kozłowski Henryk, Lewicka (Zaręba) Maria, Lewicki Krzysztof, Litwa Andrzej, Litwa Jadwiga, Łada Daniela, Małkińska Małgorzata, Małysiak Joanna, Marchenko Valentyna, Markowska

Hanna, Matczak Katarzyna, Michalak Jadwiga, Mierzejewska Krystyna, Milewska Halina, Młynarczyk Janina, Młynarczyk Józef, Młynarczyk Krzysztof, Murawska Joanna, Narewska Olga, Narewska Sylwia, ks. Niestępski Jerzy, Nowacka Danuta, ks. Ossowski Andrzej, Parda Bożena, Pasztaleniec Władysław, Pecko Elżbieta, Pęksa Janina, Pęksa Wiesław, Podrez Stanisława, ks. Pruszyński Radosław, Puścian Jolanta, Rakowska Jadwiga, Skonieczna – Zambróń Anna, Skwarek Małgorzata, Sobieska Daniela, ks. Subdysiak Adam, Suska Urszula, Szadkowska Cecylia, Śmiarowska Henryka, Turek Małgorzata, ks. Tyszka Janusz, Tyszka Małgorzata, Tyszko Hanna, Wagner Bożena, Wagner Marek, Wajszczyk Małgorzata, Wilczyńska Jolanta, Zakrzewska Olga, Załuska Elżbieta, Zaorska Irena, Zaręba Bożena, Zaręba Monika, Żyłowska Mariola.

W latach 2005 – 2007 władze gminne przeprowadziły termomodernizację budynku oraz remont elewacji. Szkoła całkowicie zmieniła swój wygląd. Zagospodarowano również teren wokół szkoły. Przed frontem budynku (starą częścią) znajduje się ogródek, a z tyłu budynku boiska sportowe. W roku 2006 dzięki zaangażowaniu Wójta Gminy p. Ireneusza Gumkowskiego powstały nowe wielofunkcyjne boiska sportowe do piłki ręcznej, siatkowej i koszykowej. W 2007 roku wybudowano plac zabaw, z którego bardzo chętnie korzystały dzieci.

Ponadto dzięki staraniom dyrektor szkoły uzyskała dwukrotnie wsparcie materialne z Kancelarii Sejmu RP, uzyskując meble na potrzeby placówki.

W 2007 roku szkoła otrzymała również nowoczesną pracownię komputerową współfinansowaną ze środków EFS. Wpłynęło to pozytywnie na efektywność nauczania i umiejętność korzystania z nowoczesnych technik komputerowych przez uczniów i nauczycieli.

W kolejnych latach następowały dalsze zmiany organizacyjne. W 2011 roku Szkoła Podstawowa w Podbielu została podporządkowana jako Filia Szkoły Podstawowej w Starym Lubotyniu, a w 2016 roku ze względu na niż demograficzny Filia w Podbielu została zlikwidowana.

W wyniku kolejnej reformy oświaty w 2017 roku przywrócono 8 – letnią Szkołę Podstawową w Starym Lubotyniu. W 2018 roku ze względu na niż demograficzny zlikwidowano szkołę w Gniazdowie i zwiększono obwód szkoły lubotyńskiej.

W latach 2011 – 2017 przeprowadzono remonty kolejnych części budynku szkolnego, a szkoła piękniała z każdym dniem. W 2013 roku przeprowadzono generalny remont klas lekcyjnych na parterze budynku, aby uczniowie z oddziałów przedszkolnych mogli uczyć się w pięknych i kolorowych salach. W tym samym roku dobudowano kolejny plac zabaw dla dzieci młodszych. W 2014 roku przeprowadzono natomiast generalny remont korytarza i szatni na parterze budynku. Ponadto przebudowano szkolne łazienki, dostosowując je do potrzeb przedszkolaków. Zakupiono również nowe meble oraz pomoce dydaktyczne i zabawki do oddziałów przedszkolnych, w tym nowoczesny sprzęt multimedialny, pobudowano nowy plac zabaw dla młodszych dzieci. Działania te wykonano ze środków EFS – Kapitał Ludzki w ramach Priorytetu IX „Rozwój wykształcenia i kompetencji w regionach” poddziałanie 9.1.1 „Zmniejszenie nierówności

w stopniu upowszechniania edukacji przedszkolnej - Projekty systemowe” oraz środków własnych gminy. Szkoła wzięła udział w Narodowym Programie Rozwoju Czytelnictwa, dzięki czemu uzyskała środki finansowe na wzbogacenie księgozbioru biblioteki. Ponadto wzbogacono ofertę dotyczącą promocji czytelnictwa, a akcje „Rodzice czytają dzieciom”, „Starsi czytają młodszym”, wystawy książek i konkursy czytelnicze na stałe wpisały się w życie szkoły. Przy szkole powstały również siłownia zewnętrzna oraz ścieżka ekologiczna. Szkoła stała się ozdobą gminy i ważnym ośrodkiem życia kulturalnego. Wygląd zmieniały również pomieszczenia szkolne, w tym sale lekcyjne, toalety czy korytarze. Dzięki zrozumieniu oczekiwań i potrzeb szkolnej dziatwy przez władze gminy i wsparciu finansowemu nasza szkoła staje się coraz piękniejsza i kolorowa, zachwyca zarówno uczniów jak i rodziców, bowiem wygląda jak z bajki.

W działania na rzecz szkoły włączyli się również rodzice uczniów. To dzięki ich pomocy i zaangażowaniu, a w szczególności p. Emilii Nagórki, która opracowała projekty, szkoła dwukrotnie uzyskała wsparcie z Fabryki Mebli Forte w Ostrowi Mazowieckiej w ramach programu wolontariatu pracowniczego „Formy – Fabryka inicjatyw”, dzięki czemu zakupiono meble do pracowni matematycznej i klas edukacji wczesnoszkolnej.

Szkoła uczestniczy w programie „SKS w każdej szkole” finansowanym ze środków Ministerstwa Sportu i Turystyki i przedstawia uczniom szeroką ofertę zajęć sportowych. Zajęcia sportowe cieszą się dużym zainteresowaniem uczniów. Ponadto uczniowie z dużym powodzeniem reprezentują szkołę w różnych zawodach sportowych. Dla wszystkich zainteresowanych (w młodzieży i dorosłych mieszkańców gminy) prowadzone są zajęcia fitness, finansowane przez władze gminy. Przy szkole działa Uczniowski Ludowy Klub Sportowy LUBOTEK, który wspomaga działania szkoły w zakresie sportu i promocji aktywnego stylu życia.

W szkole działa aktywnie koło teatralne Hokus – Pokus pod kierunkiem p. Ireny Kozikowskiej. Uczniowie mają możliwość rozwijania swoich pasji i zainteresowań aktorskich. Koło nawiązało współpracę z Mazowieckim Instytutem Kultury i wzięło udział w Przeglądzie Teatrów Amatorskich. Od 2017 roku istnieje również grupa teatralna rodziców, przygotowująca bardzo ciekawe przedstawienia dla uczniów naszej szkoły i nie tylko.

Szkoła przedstawia uczniom szeroką i bogatą ofertę zajęć pozalekcyjnych, obejmujących nie tylko zajęcia sportowe, ale także zajęcia artystyczne, koła przedmiotowe, ale także zajęcia specjalistyczne z zakresu pomocy psychologiczno – pedagogicznej.

W szkole aktywnie działa Samorząd Uczniowski, wspomagając dyrekcję w organizacji życia pozalekcyjnego uczniów oraz Szkolne Koło Wolontariusza, które włącza uczniów do działań na rzecz innych osób.

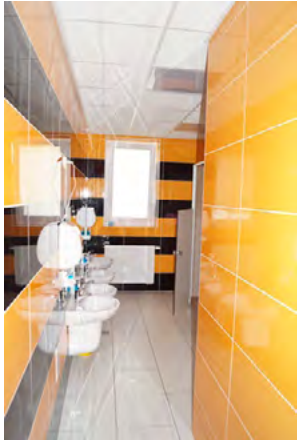
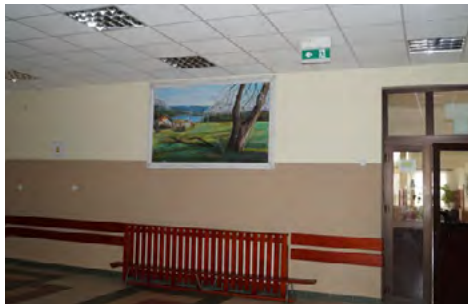
W 2018 roku zbudowano przy szkole otwartą strefę aktywności ze sprzętem rekreacyjno – edukacyjnym i sportowym, który jest bardzo chętnie wykorzystywany nie tylko przez uczniów szkoły, ale także mieszkańców wsi i gminy. Szkoła w Starym Lubotyniu proponuje nie tylko uczniom, ale także społeczności lokalnej coraz szerszą i coraz ciekawszą ofertę życia pozalekcyjnego i kulturalnego.

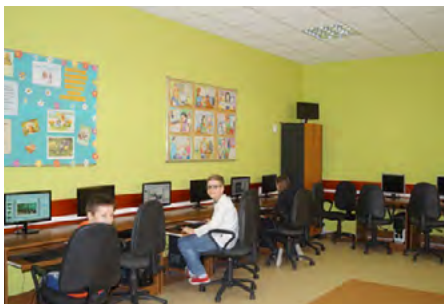
SZKOŁA DZIŚ

CHWILE ZATRZYMANE W OBIEKTYWIE

Szkoła to przede wszystkim ludzie, którzy ją tworzą – nauczyciele, pracownicy, uczniowie i rodzice. To ich działania wpływają na atmosferę oraz wizerunek szkoły w lokalnej społeczności. A w naszej szkole działa i dzieje się wiele. Wszyscy włączyli się aktywnie w pracę nad podniesieniem poziomu kształcenia, a o tym, że się udało, świadczą nie tylko wyniki klasyfikacji, ale także wyniki egzaminów zewnętrznych, sukcesy uczniów w konkursach oraz dalsze losy edukacyjne naszych absolwentów.

Zdjęcia te stare i te nowsze ukazują, jak szkoła zmieniała się na przestrzeni lat, co się w niej ciekawego działo. Ale niestety pokazują też upływ czasu. Ciekawe, ile osób rozpozna się na zdjęciu, a ile nie rozpozna swoich kolegów i nauczycieli? Ale mamy nadzieję, że te fotografie wywołają uśmiech na Waszych twarzach i przywołają miłe wspomnienia chwil sprzed lat, które spędziliście w lubotyńskiej szkole.

SZKOLNE KONKURSY I NIE TYLKO ...

Uczniowie naszej szkoły biorą aktywny udział w wielu konkursach kuratorskich, artystycznych, recytatorskich, tematycznych, językowych i matematycznych o zasięgu szkolnym, gminnym, powiatowym, a także wojewódzkim i ogólnopolskim, odnosząc przy tym sukcesy na miarę swoich możliwości. Wśród najbardziej popularnych cyklicznych konkursów możemy wymienić: Ogólnopolski Konkurs Historyczny „Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego”, Międzynarodowy Konkurs Kangur Matematyczny, Ogólnopolskie Konkursy Przedmiotowe PANDA i PANGEA, Ogólnopolski Konkurs Języka Angielskiego FOX, Turniej Wiedzy Pożarniczej, Konkurs Kolęd i Pastorałek, Turniej Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, konkurs „Smak ekologicznej żywności”. Uczniowie naszej szkole byli finalistami konkursu „Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego”, Międzynarodowego Konkursu Kangur Matematyczny, Ogólnopolskich Konkursów Przedmiotowych, a ponadto często zwyciężali w wielu konkursach recytatorskich, artystycznych, turniejach wiedzy pożarniczej na arenie gminy i powiatu.

Nasza szkoła jest już od 15 lat organizatorem cyklicznych konkursów, które swoim patronatem objął Wójt Gminy Stary Lubotyń p. Ireneusz Gumkowski.

Gminny Konkurs Piosenki, którego inicjatorem była p. Urszula Borowa, wpisał się już na stałe w kalendarz szkoły i gminy. Cieszy się dużym zainteresowaniem uczniów oraz ich rodziców, a służy rozwijaniu i promowaniu zdolności wokalnych i artystycznych uczniów oraz integracji środowiska lokalnego.

Od 15 lat Szkolny Klub Miłośników Języka Angielskiego pod kierunkiem p. Tatiany Bazylak organizuje Gminny Konkurs Języka Angielskiego. Konkurs służy promowaniu i rozwijaniu zdolności i zainteresowań lingwistycznych uczniów, jest połączony z promowaniem kultury brytyjskiej oraz wiedzy o ich historii, tradycjach i obyczajach.

W każdym roku szkolnym organizujemy również gminne i szkolne konkursy historyczne, informatyczne lub fotograficzne o tematyce związanej z naszą lokalną społecznością, np. „Cudze chwalicie swego nie znacie”, „Moja szkoła”, „Historia gminy Stary Lubotyń”, służące m.in. rozwijaniu kompetencji cyfrowych naszych uczniów, ale także poszerzaniu wiedzy o historii naszej szkoły i gminy oraz poznawaniu jej pięknych zakątków. Aktywnie bierzemy również udział w konkursach organizowanych przez sąsiednie szkoły i różne instytucje na terenie powiatu oraz województwa.

Ponadto w bieżącym roku szkolnym z inicjatywy p. Ewy Jasionowskiej zorganizowaliśmy po raz pierwszy Międzyszkolny Konkurs Chemiczno – Fizyczny, aby bardziej zainteresować uczniów naukami ścisłymi. Mamy przy tym nadzieję, że wpisze się on na stałe w kalendarz szkoły.

Od kilku lat corocznie organizowane są Dni Tabliczki Mnożenia oraz różne konkursy zachęcające do rozwijania zainteresowań i umiejętności matematycznych. Dzięki działaniom nauczycielki matematyki p. Elżbiety Pecko nasza szkoła uzyskała zaszczytny tytuł „Szkoły Matematycznych Innowacji”.

IMPREZY SZKOLNE I ŚRODOWISKOWE

Kalendarz naszej szkoły jest bardzo bogaty i urozmaicony. Wśród stałych imprez, organizowanych corocznie możemy wymienić m.in. uroczyste rozpoczęcie roku szkolnego, Dzień Nauczyciela, pasowanie pierwszoklasistów, Święto Niepodległości, andrzejki, mikołajki, szkolna wigilia, choinka, Dzień Babci i Dziadka, Dzień Kobiet, I Dzień Wiosny, Dzień Ziemi, Święto Konstytucji, Dzień Matki, Dzień Dziecka, Dzień Ojca i uroczyste zakończenie roku szkolnego.

Szczególnie uroczysty charakter ma uroczystość pasowania pierwszoklasistów i przyjęcia w poczet braci uczniowskiej naszej szkoły. Pierwszaki składają uroczyste ślubowanie na sztandar szkoły. W uroczystości bierze udział Wójt Gminy Stary Lubotyń p. Ireneusz Gumkowski oraz rodzice pierwszoklasistów.

Ponadto organizujemy wiele imprez i spotkań tematycznych, związanych z realizacją programu wychowawczo-profilaktycznego i zaplanowanych zadań w tym zakresie. Realizujemy różnorodne programy, np. „Nie pal przy mnie, proszę”, „Czyste powietrze wokół nas”, „Program edukacji stomatologicznej”, „Trzymaj formę”, „Znajdź właściwe rozwiązanie”, „Akademia Bezpiecznego Puchatka”, „Rodzice, dzieci – Powietrze bez śmieci”, „Twoje dane – Twoja sprawa”. Corocznie organizowane są spotkania z przedstawicielami Policji celem promowania zasad bezpieczeństwa oraz właściwych zachowań zarówno w realu jak i w sieci. Przeprowadzamy egzaminy na kartę rowerową. Uczymy zasad udzielania pierwszej pomocy i reagowania na potrzeby drugiego człowieka. Promujemy postawy prozdrowotne i proekologiczne. Dużo uwagi poświęcamy kształtowaniu postaw patriotycznych i obywatelskich, zachęcając przy tym do aktywnego udziału w życiu szkoły i lokalnego społeczeństwa.

Corocznie organizujemy uroczyste obchody świąt państwowych, zarówno Święta Niepodległości, jak i Święta Konstytucji 3 – Maja, w których uczestniczy cała społeczność naszej szkoły. Są to wspaniałe i niecodzienne lekcje historii. A powagą tych uroczystości zawsze podkreśla obecność szkolnego sztandaru. Z dumą pokazujemy, że jesteśmy Polakami i nosimy biało – czerwone kotyliony. Szanujemy nasze symbole narodowe i promujemy postawy patriotyczne. Uczestniczymy również w gminnych obchodach Święta Niepodległości. Aktywnie włączyliśmy się w obchody 100 rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę, organizując konkursy, wystawy i spotkania tematyczne i biorąc udział w różnych akcjach na terenie gminy, powiatu i kraju.

Tradycją naszej szkoły stały się organizowane od 2005 roku Dni Babci i Dziadka, Dni Matki, Dni Taty, Dni Dziecka czy Dni Rodziny. Cieszą się one dużym zainteresowaniem uczniów, rodziców i dziadków. Służą budowaniu więzi i kształtowaniu postaw prorodzinnych. Uczą też szacunku do starszego pokolenia, a przy tym są okazją do wspólnych wielopokoleniowych spotkań. „Dziękuję, kocham, przepraszam” – to słowa, które zawsze wywołują wzruszenie, a wypowiedziane przez wnuka lub dziecko mają moc niewypowiedzianą. Wielokrotnie słyszeliśmy słowa podziękowania od Babć i Dziadków za organizację tych „cudownych” spotkań.

Obok tego współorganizujemy imprezy o charakterze środowiskowym. Gminna Choinka Noworoczna organizowana od 16 lat we współpracy z Wójtem Gminy Stary Lubotyń cieszy się dużym zainteresowaniem lokalnej społeczności. Jest okazją do wspólnej zabawy nie tylko maluchów, ale również ich rodziców. Służy integracji lokalnego środowiska. Zaś odwiedziny św. Mikołaja z wielkim worem prezentów sponsorowanych corocznie przez Wójta Gminy Stary Lubotyń są zawsze wyczekiwane przez dzieciaki. Wójt Gminy zapewnia również oprawę muzyczną wspólnej zabawy, a wszyscy bawią się wesoło przy wspaniałej muzyce. Nauczyciele i uczniowie naszej szkoły dbają o zapewnienie pięknej scenografii imprezy, a rodzice pomagają w przygotowaniu poczęstunku dla gości. W ostatnich latach o uatrakcyjnienie imprezy zadbali również rodzice z grupy teatralnej, przygotowując pod kierunkiem p. Ireny Kozikowskiej bardzo ciekawe i pouczające przedstawienia

dla maluchów. A śmiechu i wesołej zabawy jest przy tym co nie miara i wszyscy tylko żałują, że ten wspaniały czas zabawy tak szybko mija.

Aktywnie uczestniczyliśmy również w różnych imprezach integracyjnych, w tym w Festynach Gminnych w Starym Lubotyniu, a w ostatnich latach w Piknikach Rodzinnych organizowanych przez władze naszej gminy na obiektach sportowych przy naszej szkole. Zawsze chętnie pomagaliśmy w organizacji wspólnej zabawy. Uczniowie naszej szkoły pod kierunkiem nauczycieli często przygotowawali występy artystyczne i taneczne, a od dwóch lat grupa teatralna rodziców pod kierunkiem p. Ireny Kozikowskiej przygotowuje bardzo ciekawe przedstawienia z pouczającym morałem. Nauczyciele pomagają również w przygotowaniu gier i zabaw sportowych. A na uczestników sportowych zmagani czekały oczywiście nagrody ufundowane przez władze gminy. Władze gminy zawsze zapewniają dodatkowe atrakcje i dla młodszych, i dla starszych, a każdy może znaleźć coś dla siebie. Dopełnieniem pikniku jest zawsze wspólne grillowanie.

Uczniowie naszej szkoły pod kierunkiem p. Doroty Glińskiej corocznie przygotowują jasełka i przedstawiają je nie tylko społeczności szkolnej, ale i lokalnej w naszym kościele parafialnym. A ponadto często uświetniają swoimi występami także gminną wigilię organizowaną przez Wójta Gminy Stary Lubotyń.

SZKOLNE WYCIECZKI

Czyż może istnieć szkoła bez wycieczek? Są one ważną częścią realizacji zadań dydaktycznych, wychowawczych i profilaktycznych. Nauczyciele naszej szkoły w każdym roku organizują wycieczki krajoznawczo – turystyczne, dzięki którym uczniowie poznają przepiękne zakątki naszego kraju oraz najstojniejsze miejsca związane z historią Polski. Gdańsk, Kraków, Gierłoż, Kielce, Białowieża, Warszawa, Ojców – to tylko niektóre z miejsc, które odwiedzili nasi uczniowie. Nie zapominają przy tym o poznawaniu pięknych i związanych z historią miejsc swojej małej Ojczyzny czy też poznaniu jej najważniejszych urzędów. Wycieczki przedszkolaków i pierwszaków do Urzędu Gminy w Starym Lubotyniu i lokalnych instytucji wpisały się na stałe do kalendarza naszej szkoły. Główną atrakcją są odwiedziny w gabinecie Wójta Gminy oraz możliwość sprawdzenia, jak siedzi się za jego biurkiem. Ale w naszej szkole są również organizowane wycieczki o charakterze typowo rekreacyjnym, na których uczniowie mogą się pobawić i odpocząć.

ZE SPORTEM ZA PAN BRAT

*U*czniowie naszej szkoły aktywnie uczestniczą w zajęciach wychowania fizycznego oraz różnych zajęciach sportowych. Z powodzeniem promujemy zainteresowania sportowe naszych uczniów, aktywny styl życia oraz edukację prozdrowotną. Przy naszej szkole działa Uczniowski Ludowy Klub Sportowy „LUBOTEK”. Z sukcesem realizujemy program „SKS w każdej szkole” finansowany ze środków Ministerstwa Sportu i Turystyki. Oferta zajęć sportowych w szkole jest bogata. Ponadto uczniowie biorą udział w różnych zawodach i turniejach sportowych o zasięgu szkolnym, gminnym, powiatowym i międzypowiatowym.

Szkoła była również wielokrotnie organizatorem imprez i turniejów sportowych. Co roku organizowane są turnieje sportowe o Puchar Wójta Gminy Stary Lubotyń.

W roku szkolnym 2010/11 nasza szkoła zajęła I miejsce w powiecie w klasyfikacji generalnej Powiatowych Igrzysk Młodzieży Szkolnej, a w roku szkolnym 2018/19 uplasowała się na II miejscu Powiatowych Igrzysk Młodzieży Szkolnej w kategorii dzieci. Niemal każdego roku nasze drużyny sportowe znajdują się w gronie najlepszych w powiecie.

W roku szkolnym 2013/14 nasza szkoła uzyskała certyfikat MEN „Szkoła w Ruchu” za aktywny udział w programie.

W roku szkolnym 2016/17 uczniowie naszej szkoły wzięli aktywny udział w biciu rekordu Guinnessa i największej lekcji w-f na warszawskim Torwarze.

NIE SAMĄ NAUKĄ UCZEŃ ŻYJE

Szkoła to nie tylko lekcje i nauka. Rozmowy i spotkania na przerwach też są nie mniej ważne. Życie pozalekcyjne jest w naszej szkole bardzo bogate, a uczniowie chętnie włączają się w różnorodne działania. Imprez, dyskotek, dni tematycznych i różnych akcji jest bardzo dużo, więc każdy może znaleźć coś dla siebie. W szkole aktywnie działa Samorząd Uczniowski i Szkolne Koło Wolontariusza.

DZIAŁANIA ZWIĄZANE Z PATRONEM

W 2005 roku w lubotyńskiej szkole rozpoczęto prace nad wyborem patrona szkoły. Nauczyciele, uczniowie i rodzice wybrali wspólnie na patrona szkoły Jana Pawła II. Rozpoczęto działania promujące postać i dokonania Jana Pawła II. Wkrótce wystąpiono do władz gminy o nadanie szkole imienia Jana Pawła II – Papieża Polaka.

11 października 2006 roku odbyła się uroczystość nadania imienia Szkole Podstawowej i Gimnazjum w Starym Lubotyniu. Zgodnie z wolą całej społeczności szkolnej - uczniów, rodziców i nauczycieli – Rada Gminy w Starym Lubotyniu podjęła w dniu 31 marca 2006 roku uchwałę o nadaniu szkołom imienia Jana Pawła II – Papieża Polaka. Uroczystość rozpoczął przemarsz uczniów i nauczycieli ze szkoły do kościoła parafialnego. Następnie p. Bożena Zaręba – dyrektor szkoły podstawowej, p. Dorota Kocielska – dyrektor gimnazjum wraz z p. Ireneuszem Gumkowskim – wójtem gminy oraz ks. kanonikiem Janem Rogowskim powitali zaproszonych gości na czele z księdzem biskupem Tadeuszem Bronakowskim. Wśród gości była liczna rzesza mieszkańców, przedstawiciele władz gminnych i powiatowych, przedstawiciele Kuratorium Oświaty w Warszawie Delegatura w Ostrołęce oraz dyrektorzy zaprzyjaźnionych szkół. Mszę świętą koncelebrował ksiądz biskup T. Bronakowski, który również dokonał poświęcenia sztandaru ufundowanego przez Radę Rodziców przy wsparciu sponsorów.

Poczet sztandarowy Rady Rodziców w składzie: Jerzy Pruszkowski, Katarzyna Legacka i Joanna Kosewska przekazał sztandar na ręce p. Bożeny Zaręby – dyrektor szkoły, a ta z kolei przekazała sztandar pod opiekę uczniów. Dalszy ciąg uroczystości miał miejsce w szkole. Najpierw odsłonięto tablicę pamiątkową na frontonie budynku szkoły. Następnie ksiądz biskup T. Bronakowski poświęcił tablicę i izbę pamięci. Pani dyrektor przypomniała drogę do nadania imienia. „To nie tylko

zaszczyt, ale i wielkie zobowiązanie” – powiedziała. Podsumowaniem uroczystości była przepiękna część artystyczna przygotowana przez uczniów i nauczycieli obydwu szkół. A wszystko dopełnił koncert zespołu Victoria. Dzień 11 października 2006 roku był nie tylko wielkim świętem szkół, ale także całej społeczności lokalnej, która licznie wzięła udział w uroczystościach.

W naszej szkole poświęca się wiele uwagi promowaniu nauk i dokonań naszego wielkiego patrona – Jana Pawła II. Uczniowie poznają postać św. Jana Pawła II na godzinach wychowawczych i lekcjach religii. Ponadto w każdym roku organizujemy uroczyste obchody dni papieskich, rocznicy urodzin oraz śmierci Jana Pawła II, uczestniczymy w marszach pamięci i drodze krzyżowej poświęconej naszemu patronowi. Nasi uczniowie przygotowane montaż słowno – muzyczny prezentują nie tylko społeczności szkolnej, ale także lokalnej społeczności w parafialnym kościele. Jednak przede wszystkim staramy się swoim postępowaniem pokazywać, że wypełniamy z dumą to wielkie zobowiązanie „bycia człowiekiem naprawdę” i postępujemy zgodnie z naukami i przesłaniami Jana Pawła II.

Od 15 lat organizujemy konkursy wiedzy o Janie Pawle II, a dla dzieci młodszych konkursy plastyczne. Cieszą się one zawsze dużym zainteresowaniem uczniów, którzy mają możliwość wykazania się wiedzą o naszym patronie. Nasi uczniowie uczestniczą również w zewnętrznych konkursach poświęconych Janowi Pawłowi II.

Nie zapominamy także o corocznych obchodach rocznicy nadania naszej szkole imienia Jana Pawła II – Papieża Polaka. Wszyscy spotykamy się przy tablicy pamiątkowej, aby wspominać 11 października 2006 roku. Co roku głośno rozbrzmiewa ulubiona pieśń papieża „Barka”.

W 2016 roku zorganizowaliśmy uroczyste obchody 10 rocznicy nadania imienia naszej szkole z udziałem ks. biskupa Tadeusza Bronakowskiego, władz gminy oraz przedstawiciele rodziców. Była to wspaniała okazja do przypomnienia chwil sprzed 10 lat oraz nauk Jana Pawła II.

Pan Wójt na ręce dyrektorów złożył pamiątkowe dyplomy. Całość uroczystości została dopełniona przez montaż słowno-muzyczny przygotowany przez uczniów. Na jego bogaty program złożyły się: krótka scenka teatralna, przypomnienie najważniejszych myśli Patrona, recytacje poezji i prozy, utwory instrumentalne i wokalne.

Tradycją szkoły stał się też udział w corocznym Ogólnopolskim Zlocie Szkół Papieskich w Częstochowie. Braliśmy również udział w I Mazowieckim Zjeździe Szkół Papieskich w Warszawie.

Zamiast podsumowania

Szkoła pięknieje z każdym dniem, a dzięki zrozumieniu i wsparciu władz gminy Stary Lubotyń przeprowadzane są kolejne remonty i modernizacje, zostały zakupione nowoczesne pomoce dydaktyczne. To wielka i wspaniała inwestycja w przyszłość czyli młodego człowieka.

Ale szkoła rozwija się przede wszystkim dzięki ludziom, których zaangażowanie i poświęcenie przyczynia się do jej rozwoju. Dzięki temu szkoła może pochwalić się wieloma sukcesami zarówno w zakresie dydaktyki jak i wychowania. Za ciężką i sumienną pracę, wielkie zaangażowanie i okazane serce serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do rozwoju naszej szkoły - dziękujemy nauczycielom, pracownikom szkoły, władzom gminy, uczniom i ich rodzicom. To dzięki Wam szkoła rozwija się z każdym dniem. Pamiętamy o dokonaniach naszych poprzedników, a ciężko pracując, staramy się przygotować młode pokolenie do aktywnego życia w przyszłości. Zawsze z pamięcią o przeszłości, budujemy teraźniejszość i kroczymy w przyszłość.

„Upływa szybko życie, jak potok płynie czas” – i lata szkolne mijają bardzo szybko. Zostają nam tylko wspomnienia, przyjaźnie oraz wiedza i nabyte umiejętności, które dają podstawę do dalszej edukacji. Nasza szkoła stara się „otwierać drzwi do dalszych etapów kształcenia”, aby nasi absolwenci z powodzeniem kontynuowali naukę w szkołach ponadpodstawowych, czy później na wybranych kierunkach studiów. Wśród absolwentów szkoły mamy przedstawicieli wielu zawodów, m.in.: lekarzy, prawników, inżynierów, nauczycieli, księży, samorządowców i z każdego sukcesu naszych wychowanków jesteśmy dumni. Ale dumą napawa nas to, że przyczyniliśmy się do wychowania bardzo wielu dobrych ludzi, niezależnie od tego jaki zawód wykonują.

Czymże jest pamięć o szkole, jak nie powrotem w czasie... Niezwykłym wehikułem, który pozwala nam odbyć podróż ku temu, co minęło... Zadziwiającym jest, że im dalej jesteśmy od tego, co przeżywaliśmy, tym częściej to wspominamy. Szkolny dzwonek, pierwsza, a może ostatnia ławka w klasie, sukcesy, porażki, czyjś uśmiech, pierwsze zauroczenie... Szkoła podstawowa ma swą szczególną magię, być może z powodu dziecięcych lat, które w niej spędzamy.

Przeszło, minęło, nie wróci... A jednak dziś obecność dawnych wychowanków i nauczycieli naszej szkoły na obchodach stulecia świadczy o tym, że warto wrócić pamięcią do dawnych chwil. Dziś kolejne pokolenia nauczycieli i uczniów tworzą historię naszej szkoły, a następne będą ją tworzyć w przyszłości. Mamy nadzieję, że NASZA szkoła dobrze i na trwałe zapisała się w pamięci swoich wychowanków.

Bibliografia:

Źródła archiwalne:

1. Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II – Papieża Polaka w Starym Lubotyńiu: protokoły Rady Pedagogicznej, kroniki szkoły z lat 2004 – 2019.
2. Uchwała nr 18/V Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 4 października 1954 roku w sprawie podziału na gromady powiatu łomżyńskiego; w ramach Zarządzenia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 30 listopada 1954 roku w sprawie ogłoszenia uchwał Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 4 października 1954 roku, dotyczących reformy podziału administracyjnego wsi, Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 2 grudnia 1954 roku, Nr 10, poz. 49.
3. www.splubotyń.pl
4. www.splubotyń.edupage.org

Literatura:

1. Brodzicki C., *Ziemia Łomżyńska do 1529 roku*, Warszawa 1999.
2. *Dzieje klasztoru w Czerwińsku*, pod red. E. Olbromskiego, Lublin 1997.
3. Dzieje samorządu i administracji w gminie Stary Lubotyń w latach 1864 – 1990.
4. <http://www.kuria.lomza.pl/index.php?wiad=229>
5. <http://www.lubotyń.pl/userfiles/docs/historia.pdf>
6. Jemielity W., *Szkolnictwo w guberni łomżyńskiej*, Warszawa 1994.
7. Jemielity W., *Szkoły podstawowe w województwie białostockim w latach 1919 – 1930*, Łomża 1991.
8. Kałaga J., *Dorzecze Orza w wiekach średnich*, Ostrołęka 1983.
9. Katalog zabytków sztuki w Polsce, tom X.
10. *Nazwy miejscowe Polski*, pod red. K. Rymuta, tom VI, Kraków 1996 – 2005.
11. Skorowidz miejscowości Rzeczypospolitej Polskiej opracowany na podstawie pierwszego powszechnego spisu ludności z dnia 30 IX 1921 roku, województwo podlaskie, Warszawa 1925.
12. Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich, tom V.
13. Zaręba B., *Nauczyciele szkół elementarnych w guberni łomżyńskiej w latach 1866-1918* (praca magisterska), Warszawa 1993.
14. Zaręba M., *Monografia Lubotyńia*, https://www.lubotyń.pl/userfiles/docs/monografia_lubotyńia.pdf.
15. *Zbiór ogólny przywilejów i wspominków mazowieckich*, tom I, Warszawa 1919.

ISBN: